

عنوان مقاله:

نکته سنجی های عرفانی در رساله ای ناشناخته از سده ششم

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 7، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد راستگوفر - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کاشان

محمدفرید راستگوفر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

از جمله نسخه های کتابخانه گرانبهای استاد دکتر اصغر مهدوی، رساله عرفانی ارزشمندی است به زبان فارسی و به گمان بسیار از آغاز سده ششم که به دلیل افتادگی های آغاز و انجام و به دست نرسیدن نسخه دیگری از آن، نه نام رساله شناخته شده است و نه نام نویسنده آن. بررسی این رساله که به گمان بسیار بازنوشت مجالس پیری عارف است نشان می دهد که گوینده عارفی دانشمند از گونه کسانی چون احمد غزالی و عین القضات همدانی بوده که افزون بر آگاهی بسیار از قرآن و حدیث و علوم شریعت با سلوک صوفیانه و تجربه های عارفانه نیک آشنا بوده است. معرفی این رساله و بازنمایی پاره ای از نکته سنجی های ناب و نایاب عارفانه آن، موضوع جستار حاضر است. این نکته های عارفانه نشان آشکاری هستند بر این که آنچه نویسنده گفته از سر تجربه و آزمون بوده است و بازگویی سخنان دیگران نیست. این تجربه ها و آزمون ها دل و دید نویسنده را فراخی و روشنا بخشیده اند و او را با گونه دیگری از شور و شعور آشنا ساخته اند و ذهن و زبان او را به نکته سنجی و نغزگویی توانا کرده اند.

کلمات کلیدی:

رساله عرفانی، مجالس، منازل سلوک، زبان مرغان، شاهدبازی، تاویل، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1209402>

